

III TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 8:23b- Js 9:3)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii nagu Jumal põlgas muistsel ajal ära Sebuloni ja Naftali maad, nõnda austab ta tulevikus mereäärset teed, Jordani tagust maad, paganate piirkonda. Rahvas, kes kõndis pimeduses, on suurt valgust näinud. Nende peale, kes elasid surmavarju maal, on valgus paistnud. Sina andsid neile suurema hõiskamise ja rohkendasid nende rõõmu. Nad rõõmustavad sinu palge ees, nii nagu ollakse rõõmsad lõikuse ajal ja rõõmustatakse saaki jagades. Sest ikke, mis teda rõhus, ja kepi tema turjalt – tema sundija vitsa – oled sina puruks murdnud nii nagu Midjani päevil.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 27:1. 4ab. 7-8. 13-14 R:1a)

R: Issand on mu valgus ja mu lunastus.

Issand on mu valgus ja mu lunastus,
keda peaksin kartma?
Issand on mu elujõud,
kelle ees peaksin värisema?
R:

Vaid üht ma olen palunud Issandalt,
seda üksnes ma ihkan,
et ma saaksin olla Issanda kojas
kõik mu elupäevad.
R:

Ometi ma usun, et saan näha Issanda headust
elavate maal.
Oota Issandat ja ole tugev.
Sinu süda olgu kindel. Looda Issanda peale!
R:

(Teine lugemine 1Ko 1:10-13.17)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Ma manitsen teid, vennad, meie Issanda Jeesuse Kristuse nimel, et te elaksite üksmeeles ja et teie vahel ei oleks lõhenemist. Olgu teil üks süda ja üks mõtteviis. Kloe pere, mu vennad, on mulle teie kohta teada andnud, et teie seas on lahkmeelt ja riidu. Ma pean silmas seda, et mõni teie seast ütleb: “Mina olen Pauluse poolt” või “Mina olen Keefase poolt” ehk “Mina olen Kristuse poolt.” Kas Kristus on mitmeks jagatud? Kas on siis Paulus teie eest risti löödud? Või on teid Pauluse nimesse ristitud? Sest Kristus ei ole mind läkitanud ristima, vaid evangeeliumi kuulutama, kuid mitte inimese tarkuse sõnadega, et Kristuse rist ei saaks tühiseks. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 4:17)

Halleluuja. Jeesus kuulutas evangeeliumi Jumala riigist ja parandas kõiki, kes olid haiged ja vigased. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 4:12-23 lüh. 12-17)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui Jeesus sai kuulda, et Johannes oli vangitorni heidetud, läks ta Galileasse tagasi. Ta jättis maha Naatsareti ning asus elama Kapernauma, järveäärsesse linna Sebuloni ja Naftali maal, et läheks täide, mis prohvet Jesaja kaudu on öeldud: Sebulonimaa ja Naftalimaa järve äärne ala, sealpool Jordanit, paganate Galilea, rahvas, kes istub pimeduses, on suurt valgust näinud. Ja neile, kes istuvad surmavarju maal, neile on koitnud valgus.

Sellest ajast peale hakkas Jeesus kuulutama: “Parandage meelt, sest taevariik on lähedal!” Aga kui ta Galilea järve rannal kõndis, nägi ta kahte venda, Siimonit, keda nimetatakse Peetruseks, ja tema venda Andreast võrke vette laskmas, sest nad olid kalurid. Ja Jeesus ütles neile: “Käige minu järel ja ma teen teist inimesepüüdjad.” Sedamaid jätsid nemad oma võrgud ning läksid tema järel. Ja kui ta sealt edasi läks, nägi ta teist kaht venda, Jaakobust ja Johannest, kes koos oma isa Sebedeusega paadis võrke parandasid. Jeesus kutsus neidki. Ja nad jätsid sedamaid oma paadi ja isa ning läksid tema järel. Aga Jeesus käis läbi kogu Galilea, õpetas nende sünagoogides ja kuulutas rõõmusõnumit kuningriigist ning tegi terveks kõik haiged ja vigased rahva seas. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui inimene ootamatult sureb, siis jääb temast maha justkui jäätunud maailm: pooleliolev töö seisab lahtisena laual, äsja veel käes olnud labidas nõjatub vastu kuuriseina; lusikas lebab seal, kuhu ta kukkus, sügavkülmutuses on toiduvarud nädalateks ette...

Aeg on justkui läbi lõigatud: alles veel mõne hetke eest sai selle inimese käest küsida tema arvamust ja elukogemusi, kõiki üksikasju tema ja ta lähedaste minevikust – nüüd varjab seda pimeduseloor, vastuseks kõlab vaid vaikus...

Muidugi hakkab siis ka selguma, kas lahkunu on midagi oma elust kirja pannud, mõelnud sellele, mida järeltulijad peaksid kindlasti teadma, teinud testamendi, talletanud oma suhtluskontode salasõnad, koostanud nimekirja neist, kellele tema surmast peaks teatama...

Paraku nooremaks ei lähe keegi, ja vanemaks jäädes on mõistlik hakata mõtlema järjest lähemale tulevale lahkumisele. Vähendada asju enda ümber – sest sinna, kuhu me läheme, sinna me neid kaasa võtta ei saa. Kas me oleme sellele mõelnud?

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, vaadates detektiivfilme, kus tuleb sageli ette inimeste ootamatuid arreteerimisi, on mind ikka painama jäänud küsimus: kui keegi üksik inimene viiakse käeraudades politseisse ja teda ootab eeluurimisvangistus – see tähendab, kuni kohtuotsuseni on ta vaid süüdistav, keda pole süüdi mõistetud, kuid hoitakse siiski vahi all –, kes jääb siis kastma tema korteris toalilli, kes toidab tema koera või kassi, kes toob tuppa rõdule kuivama jäänud pesu? Arreteeritul ei lubata ju kõiki oma sugulasi ja tuttavaid läbi helistada, et leida keegi, kes kannaks hoolt tema elamise eest, maksaks arved ja koristaks maja eest kõnniteelt langenud lehti või lund – ja küllalt palju on neid inimesi, kellel niisugust usaldusisikut polegi. Kas lubatakse vahi alla jäetul veel politseinikega koos korra kodust läbi käia, et oma tähtsamad asjad korda seada? Filmides jääb see küsimus vastuseeta, ja võib arvata, et ka päris elus ei kulge see probleemideta.

Neid seiku silmas pidades võime aimata, missuguse väljakutse ees seisis Jeesuse jüngrid, kes pidid koos võrkudega laskma käest praktiliselt kogu oma senise elu. Kas nad olid abielus, kas neil oli lapsi? Mis sai nende perekondadest? Kindlalt teame vaid, et Peetrus oli olnud abielus, kuid ilmselt lehestunud, sest mainitakse ainult tema ämma. Samuti teame kindlalt, et apostel Paulus ei olnud abielus. Evangeelium laseb aimata, et suurem osa jüngeritest olid kas vallalised või lesed, ning et Jeesus ei jätnud kedagi päris hätta. Jaakobus ja Johannes jätsid oma isa Sebedeuse paati koos palgalistega – see tähendab, et isa sai ka edaspidi hakkama. Samuti tegi Jeesus terveks Peetruse

ämma, nii et ta sai majapidamise eest ise edasi hoolitseda. Jeesus viitas mujalgi, et saatust kannab hoolt oma kutsumusele järgneva inimese seljataguse eest, nagu ta ütles: “Lase surnuil matta oma surnuid, aga sina mine ja kuuluta Jumala riiki!”, või “Ükski, kes on pannud käe adra külge ja siis vaatab tagasi, ei kõlba Jumala riigile!” (vrdl Lk 9:59-62)

Armsad õed ja vennad, iga inimene tahab hästi elada: teha tööd mida ta oskab, saada head palka, lubada selle eest endale meelelahutusi ja nautida väljateenitud puhkust. Kuid kas inimese loomus ei küsi oma Looja ning temalt saadud ülesande, oma elumissiooni järele? Kas inimene ei ole kutsutud unistama igavesest elust, otsima midagi suuremat, mida see maailm ei paku? Kutsutud leidma oma elule mõtte, mis ei keskendu asjadele ja elamustele, mis surres maha jäävad – vaid keskendub sellele, mida on tal öelda oma Loojale? Mõelgem järele... Aamen.